Prohlášení Národní demokracie k SUPERKRIZI

- CZ24 News | 24. března 2020

ČESKO: Vážení spoluobčané, chci vás jménem Národní demokracie pozdravit v nelehké době, popřát brzké uzdravení těm, kteří již koronavirem byli nakaženi, a nám ostatním to, abychom v boji s ním vydrželi a nakonec ho porazili. Jsme všichni na stejné lodi a pokud se naplní předpoklady expertů, s koronavirem se potká většina z nás. Nyní jde jen o to, abychom co nejefektivněji zabránili masovému šíření viru a aby se – není-li možné se nákaze úplně vyhnout – její dopady alespoň rozprostřely v čase tak, aby zdravotnický systém nezkolaboval.

Chtěl bych v této situaci poděkovat zdravotnickému personálu a dalším skupinám státních zaměstnanců (policie, hasiči apod.), kteří v boji s nákazou odvádějí skvělou práci, stejně jako těm, kteří si – aby nedošlo ke kolapsu státu – nemohou dovolit zůstat doma a stojí v pomyslné první linii proti neviditelnému nepříteli: všem řidičům, prodavačům a prodavačkám a dalším profesím, bez nichž bychom se už dávno propadli do chaosu. Chci poděkovat i všem z vás, kteří respektujete nařízení vlády a chováte se zodpovědně k sobě a svým rodinám a ohleduplně ke druhým, i když je rouška spíše symbol než skutečný ochranný prostředek.

Národní demokracie na situaci reagovala už ve svém prohlášení z 15. března. V tomto svém vystoupení chci mluvit o dalších věcech, protože šíření viru není jediným problémem, kterému čelíme. Už nyní je třeba se připravovat na to, abychom zvládli ekonomický propad, který jde s nákazou ruku v ruce. V tomto smyslu připravuje Národní demokracie řadu doporučení a návrhů, se kterými vás seznámíme v příštích dnech.

Chtěl bych v tuto chvíli upozornit především na to, že jsme – nečekaně a neplánovaně – svědky dramatické proměny světa, na který jsme až dosud byli zvyklí. Poučit se z toho je další velký úkol, který nás čeká, abychom neopakovali stejné chyby. Krizi, před kterou stojíme, si proto bez přehánění dovolujeme nazvat Superkrizí a takto ji budeme označovat, protože o nic menšího nejde.

Předně se ukázalo, že globalizace jako koncept, kterým se svět řídil posledních několik desetiletí, totálně selhal. I tak obyčejný produkt, jako je rouška, je dnes nedostatkovým zbožím na celém světě – globalizovaná ekonomika, o jejíž výhodách jsme byli dnes a denně přesvědčováni, není schopná roušky vyrobit a distribuovat. České republice se to díky jejím kontaktům podařilo, ale trvalo to trestuhodně dlouho a jiné země podobné štěstí nemají. Pokud svět nemá roušky, je něco špatně. Pokud náš stát nemá roušky, je něco špatně. Pokud naši sousedé na svém území námi objednané roušky sobecky zadržují pro své účely, je něco špatně. Paradoxně tak nakonec dostáváme roušky z Číny, ze země, proti které česká kavárna dlouhodobě vystupuje. Nedivil bych se, kdyby v kontejnerech s údajnými rouškami nakonec seděl čínský úředník a vysmál se nám za Hřibovy provokace, všechny ty kalousky zahalené do tibetské vlajky a vůbec všechny ty, co uráželi čínského prezidenta. Máte, co jste chtěli, teď se můžeš, Hřibe, modlit akorát tak ke svému dalajlámovi.

Ale vážně: ve skutečnosti je Čína jediná země, která České republice pomohla. Nepomohla nám a nepomůže ani Evropská unie, ani USA, ani NATO, ani žádná jiná nadnárodní organizace. Naopak jsme byli svědky toho, jak nás Unie za naše vlastní bezpečnostní opatření kritizovala a peskovala. Ne, že bychom na to nebyli zvyklí, ale myslím, že dozrál čas, abychom si uvědomili, že toto už nemáme zapotřebí. Pohár trpělivosti přetekl. Současná situace ukázala, že EU nepotřebujeme, zvládáme to i bez ní.

EU a NATO jako projekty globalizace, globální instituce, se ukázaly jako neschopné a zbytečné. O Evropské unii není vidu ani slechu. Nic smysluplného v boji proti nákaze nedělá předsedkyně EK a její česká eurokomisařka Jourová zůstaly – řečeno slovy klasika – jako kůl v plotě. Malinkatý vir porazil i NATO, které raději (a je to samozřejmě dobře) odvolalo největší vojenské civičení v Evropě za posledních třicet let, na které se přitom připravovalo dva a půl roku. To, že Spojené státy toto cvičení zrušily, svědčí o tom, jak vážná situace je a že zřejmě vědí, s čím mají tu "čest".

A to se ani nezmiňuji o tom, že NATO není schopné přijít na pomoc svému členskému státu, když ho ohrožují hordy nechtěných migrantů – mluvím teď o krizi na turecko-řeckých hranicích v souvislosti s migrací převážně z muslimských zemí. Jak můžeme věřit tomu, že NATO garantuje mír a je pro Českou republiku garantem bezpečí? Jak můžeme věřit, že by nás NATO někdy ochránilo? Všechny naše bezpečnostní záruky, ke kterým jsme byli všemi dosavadními vládami nuceni obdivně vzhlížet, se mění v prach. Musíme si pomoci jedině sami.

Můžeme tedy mluvit ne o krizi globalizace, nebo o zakuckání globalizace, nemůžeme ani mluvit o tom, že se globalizace nakazila koronavirem a za chvíli to rozchodí (jako když se přejde chřipka) a vše bude jako dříve. Nic nebude jako dříve. Globalizace totálně selhala, v přímém přenosu vidíme její kolaps. Mohlo by nás to těšit, ale dopady budou vážné, proto není čas oslavovat. Oslavovat budeme moci až tehdy, když se ukáže, že jako národní stát jsme ustáli nejen nákazu, ale i to vše, co přijde po ní. Tedy onu zmiňovanou Superkrizi. Musíme se vydat cestou ekonomického nacionalismu, národního pragmatismu, spoléhání jen sama na sebe – cestou zajištění vlastní bezpečnosti, vlastní soběstačnosti (ve všem, nejen v potravinách) a samostatnosti.

Mnozí se nám, vlastencům a národovcům, vysmívali, že myšlenka opuštění EU a NATO je přehnaná a nerealizovatelná, že se zkrátka bez těchto institucí neobejdeme. Ukázalo se, že se bez nich nejenom obejdeme, ale bez nich si můžeme své věci navíc spravovat lépe a efektivněji. První vlaštovkou ohlašující možnou změnu kurzu je správné rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu, že nyní není čas na nesmysly typu Green Deal (Zelený úděl). Chceme věřit, že nejde jen o momentální ministrovo rozpoložení a že se Česká republika ani v budoucnu nenechá zatáhnout do Údělu, který by nás všechny přišel hodně draho.

Stejně tak je ale třeba být na pozoru před Spojenými státy americkými, které – neklamme se – nejsou naším spojencem. Sotva padly první výstřely v této pomyslné válce, už nás tento náš údajný spojenec hodil přes palubu. Transatlantické vazby zcela selhaly. USA si drží Remdesivir, v Německu chtěly zkorumpovat farmaceutickou firmu, která pracuje na výrobě protilátky, aby ji svět neměl zadarmo a musel si ji kupovat od USA. Pomoci Spojené státy nechtějí, ovšem s čím nám opravdu rády pomohou, to budou půjčky jejich bankéřů, abychom se u nich ještě více zadlužili. Před tímto už nyní vládu důrazně varujeme a připravujeme sérii návrhů, kde vzít ve státním rozpočtu peníze, abychom se u mezinárodních bank zadlužovat nemuseli.

Pokud by se navíc prokázalo to, co tvrdí například Čína, že nákaza přišla z amerických laboratoří, bude naopak na místě po USA požadovat odškodnění, nebo – zůstaneme-li u válečné rétoriky, protože jsme ostatně ve válce s biologickou zbraní – požadovat od nich válečné reparace. Už nyní je třeba Spojeným státům jasně vzkázat, že nemohou počítat s předraženými zakázkami, kdy nám za těžké peníze chtějí vnucovat svoji zastaralou vojenskou techniku. Konec nákupu amerických vrtulníků či jiných zbytečností. Česká republika také musí urychleně stáhnout všechny své vojáky z Afgánistánu a dalších zemí, kde slouží zájmům USA. Zájmy USA nejsou totožné se zájmy České republiky. Zájem České republiky je, aby měla všechny své vojáky doma, na svých hranicích.

Spojencem nemůže být ani Německo, které nám zadržuje dodávky roušek na svém území a které je časovanou pumou – ačkoli kancléřka Merkelová přiznala, že nakaženo v budoucnu může být až 70 procent populace, v Německu dodnes nikdo roušky nenosí a nákazu tam podceňují. Následný kolaps

jejich průmyslu se dotkne i nás, i proto je třeba, aby Česká republika znovu vybudovala svoji vlastní ekonomiku, která bude nezávislá na našich dosavadních „partnerech“. Musíme vybudovat (obnovit) vlastní podniky a obchodovat s celým světem, nespoléhat se pouze na EU, na Německo, na USA. Pokud se naopak na někoho spolehnout můžeme, je to slovanské Rusko, další slovanské země střední Evropy, země Visegradu apod.

Naše třicetileté naivní spoléhání se na Západ se nám – jako už několikrát v historii – opět nevyplatilo.

A konečně, ukazuje se i to, že selhal celý polistopadový režim liberální demokracie, kterému jde jen o finanční profit úzké skupiny osob a vůbec nemyslí na lidi. To, že nejsou roušky, není problém pouze této vlády, která tento problém zdědila. Zrušení skladů civilní obrany, děsivý fakt, který tato situace odhalila – že stát s ochranou svých občanů nepočítá – je snad tou nejhorší možnou vizitkou tohoto režimu. Nyní není čas hledat viníka, ale v budoucnu by tato nezodpovědná rozhodnutí ohrožující zdraví a životy obyvatel státu měla být odstíhána.

Jak jsem už oznámil, Národní demokracie v příštích dnech předloží své návrhy, jak řešit ekonomickou krizi, jak se vyhnout zadlužení u mezinárodních bank, jak se vypořádat s novým stavem světového uspořádání poté, co globalizace jako projekt selhala, jak zkrátka Superkrizi zvládnout a překonat. Nadešel čas návratu k národním státům, nadešel čas, aby si národní státy vzaly zpět své kompetence. Toto nové paradigma ale bude pro téměř většinu politické reprezentace země úplnou neznámou. Ne tak pro Národní demokracii, která naopak na vystoupení z EU a NATO a na obnovení soběstačnosti země staví svůj program a neustále promýšlí veškeré souvislosti takového kroku. Proto jsme připraveni pomoci v současné situaci České republice tím, že naše návrhy, které jsme si shromažďovali do volební kampaně před parlamentními volbami, představíme veřejnosti už nyní a doporučíme jejich realizaci i současné politické reprezentaci, protože nyní jde především o přežití našeho národa. Hledání viníků toho, že polistopadový režim liberální demokracie stát a národ poškodil, necháme až na dobu, kdy krize odezní.

Elity, které řídí svět, často pracují s uměle vyvolanými krizemi, aby skrze ně dosáhly svých cílů, které by jinak, za normálního stavu, prosadily jen velmi těžce. Obávám se, že to je cílem i této krize – že jde o cíleně vyvolanou Superkrizi se skrytou a temnou agendou. S jakou, to zatím nevíme, ale postupně se nám to bude vyjasňovat. Zcela jistě jde o další zadlužení států, ale může jít i o prosazení povinného očkování, o zakázání hotovostních plateb, o ještě větší kontrolu nad obyvatelstvem, o další fázi zavádění Nového světového řádu… Mějme se proto před těmito hrozbami na pozoru, protože koronavir může být jen nástroj k prosazení mnohem nebezpečnějších jevů.

Buďme tedy naopak připraveni i my, Česká republika, a využijme i my Superkrize k tomu, abychom zatáhli za pomyslnou záchranou brzdu a vydali se cestou, která nás bude od chystaného pádu do propasti naopak vzdalovat.

Ještě je čas, ještě není pozdě. Naopak, máme unikátní příležitost ozdravit náš národní organismus od všech globalistických nástrah, nejen od koronaviru. Nepropásněme tuto historickou šanci.

Vlasti a národu zdar!

za předsednictvo Národní demokracie

Adam B. Bartoš, předseda